

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020202224
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuľáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0020202224.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozuľákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého P. Š., nar. X.XX.XXXX, v odvolacom konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, dieťa rodičov matky PaedDr. D. Š. E.H., PhD., nar. X.X.XXXX, bytom Q. č. XX, t. č. bytom S., ul. Z.. M. č. X a otca K. Š., nar. X.X.XXXX, bytom Q. č. XX, t. č. bytom K., ul. G. č. X, za účasti starých rodičov I. Š., nar. X.X.XXXX a S. Š., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom K., ul. G. č. X, v konaní o zákaz styku o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č. k. 2P/77/2020-23 zo dňa 5.6.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd zakázal starým rodičom stýkať sa s maloletým P..

2. Proti tomuto uzneseniu podala matka v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedla, že rozsudok (správne uznesenie - pozn. odvolacieho súdu) považuje za vecne nesprávny a navrhuje, aby ho odvolací súd zmenil tak, že jej návrhu vyhovie v plnom rozsahu. To všetko preto, aby frustrácia maloletého z nekvalitných rozhodnutí nerástla. Pred napísaním návrhu bola presvedčená, že syna treba presvedčať, aby sa stretával so starými rodičmi, ale po zvážení všetkých v napadnutom uznesení uvedených argumentov jej vyšlo rozumné, že syn nemá starých rodičov rád, čo jednoznačne vyplýva z jeho prednesov po príchode domov zo stretnutia konaného formou návštevy u starých rodičov. Maloletý veľmi alergicky reaguje na to, že starí rodičia sa mu vtierajú do priazne a rôznymi hračkami sa ho snažia pritiahnúť k sebe. Zdôraznila, že po príchode domov od nich je synovo správanie depresívne až zarážajúco kruté voči tomu, že tam musel ísť a všelijakými pokusmi o akože „hranie“ sa s ním mu robia prekážku a nervy pre ich podlizovačné správanie a nútenie robiť to, čo starí rodičia chcú. Práve z popísaných vecí jej po zamyslení a zvážení synom popisovaných hrubých rysov so starými rodičmi vyšlo opačne ako súdu prvej inštancie rezumé, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a bol by aj zákonný, keby si súd osvojil jej návrh odprezentovaný faktami a dôkazmi. Najmä potrebu šťastia pre syna. Pripomenula, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal otázkou, čo na to dieťa, keďže ono samo tvrdo odmieta stretávať sa so starými rodičmi. Pokiaľ sa týmto stretnutiam nezabráni, je ohrozený zdravý vývoj dieťaťa. Ďalej uviedla, že nemožno od nej spravodlivo žiadať, aby predkladala dôkazy, ktoré nemá k dispozícii s ohľadom na to, že pri stretnutiach nie je prítomná a musí vychádzať len z poznatkov, ktoré prezentuje syn po návrate od starých rodičov. Podľa nej je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, pretože nie sú vysvetlené rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Poukázala na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, ak z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Uviedla, že rozsudok nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP. V prílohe odvolania

predkladá vyjadrenie, ktoré predkladala v konaní Okresného súdu Michalovce sp. zn. 23P/115/2019 zo dňa 11.6.2020, upovedomenie o začatí trestného stíhania, v ktorom je dôvodne podozrivá S. Š., pričom sú voči nej toho času začaté dve trestné stíhania vo veci prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Tr. zákona.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že v súčasnosti prebieha rozvodové konanie, kde čakajú na znalecké dokazovanie z oblasti psychológie, má záujem o striedavú starostlivosť o maloletého. Pokiaľ sa matka domáha úplného zákazu styku maloletého so starými rodičmi z dôvodu jeho zdravotných problémov, jeho zdravotné problémy sa začali prejavovať v decembri 2019, kedy si sám všimol, že syn intenzívne klipká očami, na čo matku aj upozornil, aby s ním navštívila lekára. Zdôraznil, že od júla do decembra 2019 bol jeho kontakt so synom minimálny, a to trikrát do mesiaca po dve hodiny v detskej herni za prítomnosti matky. Dieťa bolo v tej dobe vytrhnuté z prostredia, v ktorom dovtedy žilo, zo dňa na deň prišlo o prirodzený kontakt s ním. Bolo evidentné, že pre dieťa bolo prežívanie týchto okolností náročné, ich stretnutia často končili jeho plačom, keďže zle znášal ich odlúčenie. V decembri 2019 na základe zmeneného uznesenia Krajského súdu v Košiciach, odkedy už môže so synom tráviť viac času, ho začal brávať na výlety a prirodzene aj k starým rodičom, kde momentálne býva, keďže za okolností, kedy mu matka maloletého v ich spoločnom dome v obci Q. v mesiaci júl vypla voľu a elektrinu a začala robiť schválnosti, bol nútený túto nehnuteľnosť opustiť. Uviedol, že syn mal k jeho rodičom vypestovaný pekný prirodzený vzťah, nikdy dovtedy neregistroval jeho údajný odpor k nim, od mesiaca december 2019 však začal používať v ich prítomnosti nevhodné slová ako debil a pod. Keď sa ho opýtal, prečo tak škaredo rozpráva, odpovedal mu, že aj mamka sa tak vyjadruje o jeho rodičoch, dokonca mu v ich domácnosti zakazuje jesť. Podľa neho je päťročný P. nevhodným spôsobom manipulovaný a interpretuje len frázy, ktoré počuje od svojej matky a jej okolia. Poukázal na to, že doposiaľ podal na Okresný súd Michalovce už niekoľko návrhov na výkon rozhodnutia, pretože matka nerešpektuje ani len styk upravený neodkladným opatrením a podstatnú časť stykov už zmarila.

4. Stará matka vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne a spravodlivé. Pokiaľ ju matka v odvolaní opisuje ako človeka trpiaceho vážnou duševnou chorobou, súdu predložila potvrdenie od svojej ošetrojúcej lekárky, kde je stanovená diagnóza epizódy ľahkej depresie, na ktorú je liečená a ktorá súvisí s jej vážnym autoimunitným ochorením - systémovým lupusom, v žiadnom prípade netrpí mániou depresívnou poruchou, ako tvrdí matka, ktorá vedome uvádza dezinformácie, aby jej ako človeku poškodila. Svojho vnuka má veľmi rada a nevie si predstaviť, že by ho viac nemohla vidieť. Aj teraz ho s manželom vidia len sporadicky, keďže ich syn s ním chodí na výlety a snaží sa mu aktívne vyplniť program. V ich prítomnosti je vnuk spokojný a šťastný, len občas používa nevhodné slová. Často krát sa pýta „babka, kedy budem u vás spinkať“. Je pre ňu nepochopiteľné, koľká zlomyseľnosť, nevráživosť a pomstychtivosť sa naakumulovala v matke, ktorá sa správa ako výlučná majiteľka maloletého a nezamýšľa sa nad tým, že jeho neurologické problémy môžu byť spôsobené hlavne jej konaním, ktorým zo dňa na deň odtrhla syna od otca.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s rodinou maloletého dieťaťa pracujú dlhodobo na základe vypracovaného plánu sociálnej práce. Matka počas vykonaného pohovoru uviedla, že maloletý P. jej hovorí, že nechce chodiť k starým rodičom. Aj napriek tomu rodičia a brat otca prichádzajú na stretnutie s maloletým. Otec kolíznemu opatrovníkovi potvrdil, že maloletý odmieta styk s jeho rodičmi, zároveň podotkol, že tento styk sa realizuje za jeho prítomnosti. Vzhľadom k tomu, že prebieha konanie o rozvod manželstva, kolízny opatrovník je toho názoru, že vzťahy medzi matkou a otcom sú naštrbené, čo sa prejavilo v správaní maloletého. Má za to, že dieťa má právo na zachovanie vzťahov so starými rodičmi ako aj právo na zachovanie rodinných zväzkov. Starí rodičia zo strany otca sú pre dieťa blízkymi osobami, najbližšími po otcovi, preto majú právo na stretávanie sa, pričom stretávanie je bezpochyby v záujme maloletého.

6. Starý otec sa k odvolaniu matky nevyjadril.

7. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala,

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože matka neosvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu nariadením neodkladného opatrenia v súlade s jej návrhom. Pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť navrhovateľom hodnoverne osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj existencia skutočností odôvodňujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že rozhodovanie o neodkladnom opatrení je konaním o dočasnom opatrení, ktorého zmyslom a účelom je rýchla (bezodkladná) a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná a ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľom, prípadne inými účastníkmi konania. Odvolací súd dáva do pozornosti, že záujem maloletého dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia, pričom posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je otázkou právnou. Pre posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa je potrebné vychádzať z práv dieťaťa zakotvených predovšetkým v Dohovore o právach dieťaťa, kde z článku 8 ods. 1 vyplýva, že dieťa má právo nielen na zachovanie vzťahov so svojimi rodičmi, ale aj právo na zachovanie svojej totožnosti a rodinných zväzkov v súlade so zákonom a vylúčením nezákonných zásahov. Zároveň Dohovor o právach dieťaťa uznáva aj zodpovednosť členov širšej rodiny dieťaťa pri zabezpečení orientácie dieťaťa a jeho usmerňovaní v súlade s jeho rozvíjajúcimi sa schopnosťami podľa článku 5, to znamená je v záujme dieťaťa, pri zohľadnení individuálnych okolností rodiny, vytvorenie podmienok pre pravidelný kontakt dieťaťa so svojimi starými rodičmi, pričom za vytvorenie takýchto podmienok je zodpovedný v prvom rade rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará. Pri rozhodovaní o obmedzení alebo zákaze styku maloletého dieťaťa s blízkymi príbuznými sa použije primerane ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ktoré sa týka styku maloletého dieťaťa s rodičmi. Zákaz, prípadne obmedzenie styku, je možné, iba ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a možno k nemu pristúpiť len za podmienok daných ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine. Tak ako rodič má právo na starostlivosť o dieťa, má aj dieťa právo na starostlivosť zo strany svojich rodičov a zároveň na pravidelný kontakt s rodičmi ako aj blízkymi osobami.

12. Z obsahu spisu je zrejmé, že styk otca s maloletým P. je upravený neodkladným opatrením Okresného súdu Michalovce č.k. 15P/126/2019-25 zo dňa 4.7.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/177/2019-175 zo dňa 7.11.2019 tak, že do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode je otec oprávnený stýkať sa s maloletým každú páru sobotu a nedeľu vždy v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.11.2019 bola rodičom dieťaťa zároveň uložená povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce po dobu troch mesiacov. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že matka sa už návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným Okresnému súdu Michalovce v konaní 2P/21/2020 dňa 31.1.2020 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala obmedzenie styku otca s maloletým dieťaťom tak, že styk bude prebiehať bez prítomnosti jeho rodičov a len v meste Michalovce. Uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 2P/21/2020-44 zo dňa 6.2.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP/51/2020-67 zo dňa 31.3.2020 bol návrh matky zamietnutý, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre zrušenie, resp. zmenu už nariadeného neodkladného opatrenia. Matka dňa 19.5.2020 podala na Okresný súd Michalovce pod sp. zn. 2P/77/2020 návrh na

zákaz styku starých rodičov s maloletým P. vo veci samej a spolu s ním opätovne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha zákazu stretávania starých rodičov s vnukom, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením zo dňa 5.6.2020. Odvolací súd dáva do pozornosti, že matka svoj aktuálny návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje totožnými skutkovými okolnosťami ako v predchádzajúcom konaní Okresného súdu Michalovce č.k. 2P/21/2020 v spojení s konaním Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP/51/2020, pričom ako hlavný dôvod uvádza neurotické prejavy maloletého podľa nej spôsobené vplyvom starých rodičov zo strany otca. Na preukázanie svojich tvrdení znova predložila správu psychologičky PhDr. H. zo dňa 23.1.2020, ktorá bola súdu známa už v konaní 2P/21/2020, so záverom, že je vhodné, aby sa styk realizoval len s otcom. Matka taktiež poukazuje na nález predmetnej správy, z ktorého podľa nej vyplýva vôľa maloletého dieťaťa nestretávať sa so starými rodičmi. Prílohou aktuálneho návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj jej odvolania proti napadnutému uzneseniu je zároveň ďalšia správa psychologičky PhDr. H. zo dňa 23.4.2020, v podstate totožná ako predchádzajúca, ktorá v závere poukazuje na potrebu citlivého a jednotného prístupu k dieťaťu v stabilnom prostredí. Matka poukazuje na psychický stav starých rodičov zo strany otca, ktorí podľa nej obaja javia známky psychickej poruchy a označuje ich ako psychicky narušené osoby. V tejto súvislosti dáva do pozornosti správu psychiatričky MUDr. I. zo dňa 20.4.2020, ktorá ako diagnózu starej matky uvádza epizódu ľahkej depresie. Matka však už v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sponchybuje túto správu a obšírne rozvádza svoje subjektívne teórie ohľadom psychického stavu starej matky.

13. Odvolací súd považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. V štádiu, keď súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je reálne, aby vykonával rozsiahle dokazovanie, prípadne aby vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania a preto tvrdenia matky o tom, že neurotické prejavy maloletého P. majú byť spôsobené vplyvom podľa nej psychicky narušených starých rodičov zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení. Pokiaľ matka poukazuje na dve správy psychologičky PhDr. H., ani tieto nemôžu byť dostatočne relevantnými dôkazmi preukazujúcimi jej tvrdenia, pretože psychologička zjavne vychádzala z jednostranných informácií poskytnutých matkou, ktorá bola prítomná pri vyšetrení dieťaťa, pričom už po prvom vyšetrení dieťaťa vyslovila záver o vhodnosti realizácie stretávania len s otcom. V konaní taktiež doposiaľ nebolo preukázané tvrdenie matky o údajnom zlom psychickom stave starých rodičov, pretože jediným dôkazom nachádzajúcim sa v spise je správa psychiatričky MUDr. I. zo dňa 20.4.2020, z ktorej vyplýva, že stará matka má diagnostikovanú epizódu ľahkej depresie, pričom jej psychický stav je stabilizovaný. Pokiaľ ide o argumentáciu matky, ktorou poukazuje na údajnú vôľu maloletého dieťaťa prezentovanú pred psychologičkou, je potrebné podotknúť, že rozumové schopnosti dieťaťa vo veku piatich rokov mu zjavne neumožňujú samostatne zhodnotiť, čo je pre neho vhodné a čo nie, pričom je všeobecne známou skutočnosťou, že dieťa v útľom veku je výrazne ovplyvňované prostredím, v ktorom sa nachádza a osobami, ktoré sú v jeho blízkosti a výchovne na neho pôsobia. Vzhľadom na výrazne negatívny a konfliktný vzťah medzi samotnými rodičmi ako aj medzi matkou a starými rodičmi zo strany otca manifestovaný aj pred maloletým dieťaťom je preto prirodzené, že dieťa preberá negatívne emócie predovšetkým od matky. Je vysoko pravdepodobné, že keby na vyšetrenie k psychologičke išiel s maloletým dieťaťom otec po určitom čase strávenom s ním, dieťa by prirodzene preberalo jeho postoj k danej situácii. Odvolací súd zároveň dodáva, že vzhľadom k tomu, že na zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností sa vyžaduje vykonanie rozsiahleho dokazovania, opodstatnenosťou skutočností uvádzaných účastníkmi konania sa bude zaoberať konajúci súd v konaní o zákaz styku maloletého so starými rodičmi vo veci samej, prípadne v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, v ktorom už bolo nariadené znalecké dokazovanie. V súvislosti s odvolacou námietkou matky ohľadom nedostatočnej odôvodnenosti napadnutého uznesenia, nakoľko nemá náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd zdôrazňuje, že na uznesenie sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku (§ 234 ods. 2 CSP) ak nie je ďalej ustanovené inak, pričom „ďalej je ustanovené inak“ v § 236 CSP, a to že v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní, deň a miesto vydania uznesenia. Vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia a procesný postup súdu pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je celkom zrejmé, že odôvodnenie takéhoto rozhodnutia nemôže obsahovať náležitosti vyplývajúce z § 220 ods. 2 CSP (rozsudku), preto ani v tomto smere odvolacia argumentácia matky neobstojí.

14. Vzhľadom na to, že matka podaným návrhom neosvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

15. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).